

258715

Черкаська обл

Меньківський р-н

с. Русалівка

Щерецький Іван Гаврилович

Шановний Володимире Антоновичу

Я прочитав в газеті Сільські вісті з 9е грудня цього року статтю під заголовком «33-й: голод» де запрошується учасників-очевидців голоду – 33 року на Україні посилати правдиві факти які проводились у голод 33 року, і ким вони проводились, для створення книги-меморіалу.

Так як я знаю таких людей як я котрім уже 80 років осталось уже мало і такі не всі знають те що проходило у ті часи, а я усе те переніс на своїх плечах і у своєму жолудку від начала до кінця, то я і посилаю свого листа, щоб доповнити пропуски в книзі меморіалу як що вони будуть

Тепер трохи про себе

Мій батько по стану був середняк, мав 3 десятини землі, 1 пару коней і 1 корову машин ніяких не було, але мав хату на той час одну з кращих у селі.

Я 1909 го року народження сільські комсомольці були мої товариші в 28-29 роках Я робив на донбасі в шахті, в селі мене уважали може бути що із за того що я був гармоніст, грав у клубі чи біля клубу який був у попові хаті веселив молодь, а в 32м році почались мої ходіння по муках.

Хто мав 6 десятин землі хоч він сам її обробляв тіх розкуркулювали а середняків поділили на дві групи, більша частина в незаможні, а менша частина в заможні середняки, до якіх застосовували великі знущання притведу деякі з них: Керуючі комнезами – незаможні робили півметрові досточки покрашені червоним і прибивали до півтора метрового держака і ставили в сельраді, а так званих заможних середняків назвали ответчиками і заставляли їх круглосуточно діжурити коло неї щоб ніхто не украв її, а самі круглосуточно діжурили – щоб украсти ту дощичку а як украдуть то брали із ответчиків штраф 2 пуди сала, після чого знов проходило двостороння діжурство, і так через рік так званих заможних середняків обкладали другим підвишеним налогом з розрахунком щоб вони не змогли його виплатити за що і забирали у ніх з хати усю обстановку та усі другі

будівлі крім хати, після чого їх через деякий час приймали у колгосп у тому селі було 500 дворів у 33 році умерло 600душ.

Після війни у колгоспі робили пошти даром, за рік не заробляли на виплату одного налогу, 8-10-30 коп на трудовень, робили цілий рік без виходного. Наведу оден приклад із самого себе, Я за все літо зробив оден виходний у неділю то за бригадир узяв голову сельради і виконавця і приїхали забрати мішок жита котре вродило на моєму городі, Я побачив що вони їдуть то сховався, а жінка сказала що мене немає вдома, Я с куців виглядав і побачив що вони той мішок жита викидають на віз то я вийшов зі схованки і пішов на роботу, а вони поставили той мішок жита назад. Для підписки державної позики утворювалися комісії 1-й уповноважений району, 2-й голова колгоспу чи голова сельради і другі члени партії, визивали людей по одному у сельраду і заставляли підписатись на позику на 400-500 руб. Не випускали із сельради пока не підпише ця. Люди хоч деякі мали корови то молока половину здавали державі а остальне масло сир носили на базар щоб уторгувати на налог, налоги були великі 1. Сільськогосподарський налог, 2. Налог за бездітне, 3. Самообкладання, 4. Штраховка . За сплату позики забирали даже запасні штани і сорочки, аж як умер Сталін а став Маленков то трохи полегшало, був відмінений налог за бездітне і деякі інші репресії.

В 33 році з України не випускали нікого хто їхав за хлібом чи на роботу то на станціях не давали білетів нікуда а хто їхав зайцем тіх залізнична охорона ловили і відправляли назад на Україну.

Хто в цьому винен і хто це робив? Винні в цьому державні керівники котрі видали такий закон, і без контролю дали його виконувати; п'яницям ледарам, бюрократам із числа незаможних селян і їх ніхто не контролював з правительства, як вони його виконують, а також Н.К.В.Д. котрі говорили ви давайте нам людей а ми на них діло найдем, до нас невинні не попадають і від ніхто не повертався

Незаможні селяни були двох категорій одні котрі обідніли по різних причин: 1. були бідні їхні батьки, 2. від пожеж, 3. загибелі тварин, 4. з малих літ утрати батьків. Друга категорія п'яниці, ледарі, алкоголіки котрі пропивали свою землю, ледарі віддавали свою землю другим споловини обробляти, щоб він їм давали половину урожаю, і свою половину проїдали на кавунах, цукерках та салі а власть була дана саме таким людям безконтрольно від верховної влади і даже с пофалою, і получалось так як говориться в народні приказці; що бог високо а цар далеко а п'яниці що хочуть те роблять, із таких людей складались комісії по викачці хліба, і були випадки такі що люди ховали хліб уже не пудами а

кілограмами у печі в горшках, то ці комісії знаходили і у печі в горшках і висипали з горшків і забирали, така була ненависть одніх до другіх, а дружба пішла як і правда у підпілья, а загальногосударственный бюрократизм пустив такі коріння що і в цей час трудно його викорчувати, і ці всі люди що робили це зло були члени партії, але не треба рівняти члені партії до комуністів тому між ними дуже велика відстань

Хотілося би одержати від вас відповідь на мій лист.

Мій Адрес

Черкаська обл
Меньківський р-н
с. Русалівка
Щерецький Іван Гаврилович
Індекс 258715